

זו
זכרון

דברים פרק ז פסוקים א עד כו

א כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל
גוים רבים מפניך החתי והגרגזשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבואסי
שבעה גוים רבים ועצומים ממך.

ב ונתנם יהוה אלהיך לפניך והפיתם: החרם תחרים אתם לא תכרת
להם ברית ולא תקנם.

ג ולא תתחתן בם: בתיך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנה.

ד כי יסיר את בנה מאחרי ועבדו אלהים אחרים וקרה אף יהוה בכם
והשמידך מהר.

ה כי אם פה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשיריהם
תגדעו ופסיליהם תשרפון באש.

ו כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך: בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם
סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה.

ז לא מִרְבְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בְּכֶם וַיִּבְחַר בְּכֶם: כִּי אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל הָעַמִּים.

ח כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשְׁמֵרוֹ אֶת הַשְּׂבִעָה אֲשֶׁר נִשְׂבַּע לְאַבְתִּיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיַד חֲזָקָה וַיִּפְדֶּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרָיִם.

ט וַיִּדְעֶתָ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים: הָאֵל הַנְּאֻמָּן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאַלְף דֹּר.

י וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאָיו אֵל פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ: לֹא יֵאָחַר לְשִׁנְאוֹ אֵל פָּנָיו יְשַׁלֵּם לוֹ.

יא וּשְׁמַרְתָּ אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם.

יב וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וּשְׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֲסֵד אֲשֶׁר נִשְׂבַּע לְאַבְתִּיךָ.

יג וְאַהֲבָה וּבִרְכָה וְהִרְבָּה וּבִרְךָ פָּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתֶךָ דִּגְגֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ שָׁגַר אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂתָּרֶת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׂבַּע לְאַבְתִּיךָ לָתֵת לָךְ.

יד בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים: לֹא יִהְיֶה בְּךָ עָקָר וְעֶקְרָה וּבְבִהֶמְתֶּךָ.

יה וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל חֲלֵי וְכָל מַדּוּי מִצְרִיִּם הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא יִשְׁיִמָּם בְּךָ וַיִּנְתְּנֶם בְּכָל שִׁנְאֵיךָ.

יו וְאָכַלְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא תַחּוֹס עֵינֶךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ.

יז כִּי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָּה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם.

יח לא תירא מהם: זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים.

יט המסת הגדלת אשר ראו עיניך והארת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאת יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם.

כ וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם: עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך.

כא לא תערץ מפניהם: כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא.

כב ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט: לא תוכל פלגתם מהר פן תרבה עליך חית השדה.

כג ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם.

כד ונתן מלכיהם בידיך והאבדת את שמם מתחת השמים: לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם.

כה פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחתם לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא.

כו ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא.